Súd:	Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka:	6C/51/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu:	3714202984
Dátum vydania rozhodnutia:	13. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Ladislav Vašut
ECLI:	ECLI:SK:OSPB:2014:3714202984.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Považskej Bystrici, sudcom JUDr. Ladislavom Vašutom, v právnej veci žalobcov: 1/ H.. Y. C., samostatnej radkyne Ú. D. C.G. H., 2/ Ľ. C., nar. XX. XX. XXXX, strojného zámočníka G., Z..G.. C. a 3/ V.. I. C., nar. XX. XX. XXXX, účtovníka Q., G..M..B.. T., všetci bytom S. XXX/X, C. H., právne zastúpených JUDr. Tiborom Bickom, advokátom Advokátskej kancelárie, so sídlom Dukelská 972/7-3, Považská Bystrica, proti žalovaným: 1/ Q. X., nar. XX. XX. XXXX, brigádnikovi, bytom C. C. XX, C. H., právne zastúpenému Advokátska kancelária JUDr. Ondrej Polák, s.r.o., so sídlom Železničná 90/12, Považská Bystrica a 2/ Wüstenrot poisťovňa, a.s., IČO: 31383408, so sídlom Karadžičova 17, Bratislava, v konaní aby žalovaní v 1. a 2. rade boli povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobkyni v 1. rade sumu 300.000,- €, žalobcovi v 2. rade sumu 300.000,- € a žalobcovi v 3. rade sumu 200.000,- € a náhradu trov konania a právneho zastúpenia, takto

r o z h o d o l :

Žalovaný v 2. rade je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 1. rade 10.000,- €, žalobkyni v 2. rade 10.000,- € a žalobcovi v 3. rade 5.000,- €, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a .

Žalovaný v 2. rade je p o v i n n ý zaplatiť žalobcom v 1. až 3. rade náhradu trov konania a právneho zastúpenia, do rúk právneho zástupcu žalobcov JUDr. Tibora Bicka vo výške 1.391,81,- €, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalovanému v 1. rade súd náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Súd konanie v časti, v ktorej sa žalobcovia v 1. a 2. rade domáhali zaplatenia každý sumy 100.000,- € a žalobca v 3. rade sumy 100.000,- € z a s t a v u j e .

o d ô v o d n e n i e :

Žalobcovia požiadali súd, aby žalovaní v 1. a 2. rade boli spoločne a nerozdielne zaviazaní zaplatiť žalobcom v 1. a 2. rade každému po 300.000,- € a žalobcovi v 3. rade 200.000,- € a náhradu trov konania a právneho zastúpenia.
Uviedli, že žalobcovia v 1. a 2. rade sú rodičmi nebohého I. C. a žalobca v 3. rade jeho brat.
Žalovaný v 1. rade dňa 02. 08. 2011 riadil asi o 19.10 hod., osobné motorové vozidlo Škoda 105 L po ceste III/50750 od obce Stupné. Pred obcou Jasenica v dôsledku neprispôsobenia rýchlosti jazdy svojim schopnostiam, vlastnostiam vozidla, stavu a povahe vozovky a v dôsledku jazdy rýchlosťou asi 105 km/h, teda vyššou ako bola v danom úseku zákazovou dopravnou značkou B31a dovolená najvyššia rýchlosť 70 km/h, pri prejazde pravotočivej zákruty prešiel s vozidlom do protismeru, kde pri súčasnom natáčaní riadenia vpravo začal intenzívnym brzdením znižovať rýchlosť jazdy, reagujúc aj na nasledujúcu dopravnú značku dovoľujúcu najvyššiu rýchlosť jazdy 50 km/h, s vozidlom dostal šmyk a pri rýchlosti

asi 80 km/h havaroval mimo cesty po pravej strane v smere jazdy, kde sa s vozidlom prevrátil, pričom spolujazdec I. C. utrpel ťažké zranenia, na následky ktorých dňa XX. XX. XXXX o 18.50 hod. zomrel.
Žalovaný v 1. rade porušil ustanovenia § 16 ods. 1, 5 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a inému z nedbanlivosti spôsobil smrť a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania - porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona (§ 138 písm. H Tr. zák.) a tým spáchal prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák., za čo bol rozsudkom Okresného súdu v Považskej Bystrici 2T 252/2011 odsúdený na trest 2 roky odňatia slobody, s podmienečným odkladom na 5 rokov, bol mu uložený aj trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá na dobu 5 rokov a bol zaviazaný zaplatiť žalobkyni v 1. rade škodu, z titulu pohrebných nákladov vo výške 1.344,30 €, ktorú sumu doposiaľ neuhradil.
Osobné motorové vozidlo, ktoré viedol žalovaný v 1. rade bolo pre prípad zodpovednosti za škodu spôsobenú jeho prevádzkou, povinne zmluvne poistené u žalovaného v 2. rade. V zmysle § 4 ods. 2 zákona 381/2001 Z.z., zodpovedá žalovaný v 2. rade za škodu spôsobenú prevádzkou poisteného vozidla. Zavinenie žalovaného v 1. rade na dopravnej nehode je nepochybné.
Žalobcovia žili s nebohým I. C. v spoločnej domácnosti, rodičia ho od detstva vychovávali. Po skončení základnej školy navštevoval nebohý I. odbor automechanik na SOŠ v Považskej Bystrici. Bol veľmi šikovný, spoločenský a priateľský, zaujímal sa o motorky a autá, čím sa v budúcnosti chcel živiť. Do nehodovej udalosti bol úplne zdravý, bol obľúbený v škole a medzi priateľmi. Venoval sa jazde na motorke, športu a automobilom. Rodičom pomáhal pri domácich prácach a tiež prácach na chalupe v obci C.. Tesne pred nehodou zmaturoval a mal život pred sebou. Jeho strata je pre rodičov obrovským šokom a dodnes traumou. Medzi rodičmi a nebohým I. existovali silné sociálne, morálne, citové a kultúrne putá, vytvorené v rámci plnohodnotného rodinného života.
Žalobca v 3. rade ako brat nebohého I. so svojim bratom veľmi dobre vychádzal, boli na seba citovo naviazaní. Žalobca v 3. rade bol pre nebohého I. skutočne „starším“ bratom. Mnohé ho učil a I. bol rád, keď so žalobcom v 3. rade trávil čas, chodievali na túry a na chalupu v C., spoločne rodičom pomáhali, vyrastali spolu a spoločne mali byť oporou rodičom v starobe. Mali spoločné plány, nebohý I. chcel podnikať v oblasti motorizmu a žalobca v 3. rade mu mal pomáhať v administratívnych a účtovných veciach, v ktorých mal vzdelanie. Tieto plány sú nenávratne stratené.
Od smrti I. prežívajú žalobcovia nielen pocity úzkosti, smútku, zúfalstva a šoku, ale stratili aj možnosť viesť s ním súkromný a rodinný život. Sú ochudobnení o sféru prirodzených vzťahov s jedným z najbližších rodinných príslušníkov, o stratu lásky a radosti s ním prežívaných. Stratu prekonávajú iba s výraznými a pretrvávajúcimi ťažkosťami. Celú situáciu vnímajú ťažšie najmä cez sviatky, či výročia. Zo sviatkov nemajú nič, skôr plačú ako sa tešia.
Žalovaný v 1. rade sa s nimi nikdy neskontaktoval, neprejavil ľútosť a nikomu sa neospravedlnil, správal sa skôr arogantne a bez výčitiek. Ako rodina si žalobcovia ponesú fatálne následky až do konca života, čo by si mal uvedomiť najmä žalovaný v 1. rade.
Právnym konaním žalovaného v 1. rade došlo k nenávratnej deštrukcii medziľudských väzieb tvoriacich základ a rámec súkromného života žalobcov a tým k intenzívnemu zásahu do ich osobnostných práv a práva na súkromie a rodinný život. Právo na ochranu osobnosti bolo porušené protiprávnym zásahom, ktorého následky nie je možné odstrániť, len morálnou satisfakciou, pretože žiadna forma morálneho zadosťučinenia by nepostačovala na to, aby bola primerane vyvážená a zmiernená vzniknutá nemajetková ujma na osobnosti žalobcov. To vyplýva aj z okolností prípadu a vysokej intenzity nepriaznivého následku konania žalovaného v 1. rade, ktorý je nereparovateľný. Intenzitu zásahu do ich práv zvyšuje skutočnosť, že s nebohým I. prežili celý život v spoločnej domácnosti, nízkym vekom nebohého I., ako aj tým, že jeho úmrtie vzhľadom na dobrý zdravotný stav bolo pre nich úplne nečakané. Významná je aj bližšie neurčená doba pôsobenia nepriaznivého následku zásahu do osobnostných práv žalobcov. Vzniknutá trauma je zo životov žalobcov neodstrániteľná. Preto sa domáhali náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Žalovaný v 2. rade má podľa žalobcov úžitky zo zákonom dovolenej rizikovej činnosti. Toto je predmetom jeho podnikateľskej činnosti, ktorú nepochybne vykonáva na svoje účet a svoje nebezpečenstvo. Má preto niesť aj zvýšené nebezpečenstvo zo závažných škôd z tejto činnosti a neprenášať ho na poškodených. Zvýšené riziko nebezpečenstva z dopravy, ktoré nie vždy možno odstrániť a eliminovať, je kryté práve povinným zmluvným poistením, ktorú povinnosť v prospech poisťovateľov prevádzkovateľom motorových vozidiel uložil štát.
Podľa § 1 zákona č. 381/2001 Z.z., zákon upravuje povinné zmluvné poistenie za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla.
Smernica EP Rady EÚ 2009/2003 zo dňa 16. 09. 2009, o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel, rozšírila povinnosti poisťovateľov a pojem poškodený chápe omnoho

širšie ako zákon č. 381/2001 Z.z. Podľa článku 1 ods. 2 poškodený znamená akúkoľvek osobu oprávnenú na náhradu, pokiaľ ide o akúkoľvek škodu spôsobenú motorovými vozidlami. Podľa článku 12 ods. 3, poistenie uvedené v článku 3 pokrýva ujmu na zdraví a škodu na majetku, ktorú utrpia chodci, cyklisti a ostatní nemotorizovaní užívatelia ciest, ktorí sú v dôsledku nehody oprávnení na náhradu škody v súlade s vnútroštátnym právom. Toto tvrdenie prejudikoval aj ESD v rozsudku C-277/12, predovšetkým však rozsudok ESD C-22/12. Preto žalobcovia podľa § 11 a § 13 Občianskeho zákonníka, žiadali náhradu nemajetkovej ujmy od oboch žalovaných.

Žalovaný v 1. rade uviedol, že základ žaloby a nároku žalobcov je daný. Uznal, že sa dopustil trestnej činnosti a bol za túto súdom odsúdený. Svoj skutok oľutoval, zodpovednosť nepopiera a smrť kamaráta zaťažuje jeho svedomie.
V trestnom konaní bolo konštatované, že nebohý I. sedel v čase dopravnej nehody vpredu na sedadle spolujazdca a nebol pripútaný. Táto skutočnosť je konštatovaná v zázname o dopravnej nehode v trestnom spise. Skonal na zlyhanie riadiacej a regulačnej funkcie centrálnej nervovej sústavy, pri zlomeninách lebky, krvácaní pod mozgové obaly do mozgových komôr a ťažkom poúrazovom opuchu mozgu.
V trestnom konaní bol vypracovaný znalecký posudok z odboru zdravotníctva, v ktorom znalci konštatujú, že sú toho názoru, že k vzniku poranení až v takom rozsahu by asi nedošlo, keby bol poškodený pripútaný. V znaleckom posudku sa ďalej konštatuje, že poškodený nebol pripútaný, o čom svedčí to, že neboli zistené poranenia od bezpečnostných pásov.
Konštatoval, že na konečnom následku má významný podiel a spoluvinu aj správanie samotného poškodeného, ktorý počas jazdy nebol pripútaný. O povinnosti byť pripútaný vedel, pretože bol vodičom. Z toho vyplýva, že na spôsobenom následku niesol spoluvinu.
Podľa jeho názoru zodpovedá aj za nemajetkovú ujmu spôsobenú pozostalým po obeti dopravnej nehody poisťovňa, u ktorej bolo vozidlo podľa zákona poistené, teda žalovaný v 2. rade.
Z opatrnosti namietal premlčanie nároku žalobcov, ktoré odôvodnil tým, že rozsudok Okresného súdu v Považskej Bystrici vo veci 2T 252/2011 bol právoplatný 23. 01. 2012 a týmto dňom začína plynúť premlčacia lehota. Pretože podľa § 106 ods. 1 OZ je premlčacia lehota 2-ročná a žaloba bola podaná 17. 03. 2014, je nárok žalobcov premlčaný.

Žalovaný v 2. rade žiadal, aby súd žalobu proti nemu zamietol.
Uznal, že so žalovaným v 1. rade mal uzatvorenú poistnú zmluvu č. 5460086901, ktorej predmetom bolo poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla ev. č. C. XXX Z..
Mal vedomosť o dopravnej nehode, ktorú dňa 02. 08. 2011 zapríčinil žalovaný v 1. rade a aj o tom, že spolujazdec žalovaného v 1. rade I. C.Á. utrpel pri nehode ťažké zranenia, na základe ktorých dňa XX. XX. XXXX zomrel.
Náhrada nemajetkovej ujmy v zmysle § 11 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka, nespadá podľa aktuálnej právnej úpravy pod povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu, v zmysle zákona č. 381/2001 Z.z.
Okrem toho poukázal na to, že uplatnená suma niekoľkonásobne presahuje sumu, ktorú súdy pri rovnakom nároku pozostalým voči škodcovi štandardne priznávajú.
Namietal, že v danom konaní absentuje pasívna hmotnoprávna legitimácia žalovaného v 2. rade.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcov, žalovaných, svedkov Z. I., V.. S. G., I. Š., J. K. Z. M. I.Š., oboznámením písomného vyjadrenia kancelárie zástupcu SR pred súdmi európskej únie adresovaného Súdnemu dvoru Európskej únie dňa 29. 03. 2012 a spisu Okresného súdu v Považskej Bystrici 2T 252/11.

Bolo zistené, že dňa 02. 08. 2011 asi o 19.10 hod., riadil žalovaný v 1. rade osobné motorové vozidlo značky Škoda 105L, e.č. C. XXX Z., po ceste III/50750 smerom od obce Stupné a v úseku cesty pred obcou Jasenica, okres Považská Bystrica, v dôsledku neprispôsobenia rýchlosti jazdy svojim schopnostiam, vlastnostiam vozidla, stavu a povahe vozovky a v dôsledku jazdy rýchlosťou asi 105 km/h, teda vyššou ako bola v danom úseku cesty zákazovou dopravnou značkou B31a dovolená najvyššia rýchlosť jazdy 70 km/h, pri prejazde pravotočivej zákruty prešiel s vozidlom do protismeru, kde pri súčasnom natáčaní riadenia vpravo začal intenzívnym pribrzdením znižovať rýchlosť jazdy, reagujúc aj na nasledujúcu dopravnú značku dovoľujúcu najvyššiu rýchlosť jazdy 50 km/h, s vozidlom dostal šmyk a pri rýchlosti asi 80 km/h následne havaroval mimo cesty po pravej strane v smere jazdy, s vozidlom sa prevrátil pričom jeho spolujazdec I. C., nar. XX. XX. XXXX, ktorý nebol pripútaný bezpečnostným

pásom, utrpel zlyhanie riadiacej a regulačnej funkcie centrálnej nervovej sústavy, pri zlomeninách lebky, krvácaní pod mozgové obaly do mozgových komôr a ťažkom poúrazovom opuchu mozgu a na následky týchto zranení dňa XX. XX. XXXX o 18.50 hod. zomrel v Nemocnici s poliklinikou v Považskej Bystrici.

Rozsudkom Okresného súdu v Považskej Bystrici zo dňa 12. 01. 2012, č.k. 2T 252/2011-133, bol žalovaný v 1. rade uznaný za vinného z prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a bol mu uložený trest 2 roky odňatia slobody, ktorého výkon mu bol podmienečne odložený na skúšobnú dobu 5-tich rokov. Zároveň mu bol uložený trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá na 5 rokov a bol zaviazaný nahradiť poškodenej H.. Y. C. škodu, z titulu pohrebných nákladov vo výške 1.344,33 €.

Uvedený rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 12. 01. 2012.

Dňa 17. 03. 2014 doručili žalobcovia v 1. a 2. rade, rodičia nebohého I. C. a žalobca v 3. rade, pozostalý brat nebohého I. C., prostredníctvom právneho zástupcu súdu žalobu, ktorou sa domáhali náhrady nemajetkovej ujmy žalobcovia v 1. a 2. rade po 300.000,- € a žalobca v 3. rade 200.000,- € od žalovaného v 1. rade, ktorý dopravnú nehodu spôsobil a žalovaného v 2. rade, u ktorého bolo vozidlo žalovaného v 1. rade poistené z titulu povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla.

Z výpovedí žalobcov a svedkov, ktorých súd na pojednávaní vypočul bolo zistené, že medzi žalobcami a nebohým I. C. bol vytvorený pevný rodinný zväzok, mali sa radi a boli na seba navzájom naviazaní.
Nebohý I. C. bol zdravý, v lete roku 2011 zmaturoval a pripravoval sa na svoj ďalší život.
Venoval sa motoristickému športu, od 15-tich alebo 16-tich rokov jazdil ako motocyklový pretekár najmä countrykros a motokros. Dosahoval takú výkonnosť, že v druhej najvyššej slovenskej kategórii sa umiestnil na 5. mieste.
Okrem toho sa venoval opravárenskej činnosti a pomáhal pri príprave motocykla aj slovenskému reprezentantovi M. I., ktorý ho hodnotil ako veľmi učenlivého, spoľahlivého a zodpovedného spolupracovníka.

Žalobca v 3. rade je absolvent Ekonomickej univerzity v Bratislave a do budúcna chcel so svojim nebohým bratom I. zriadiť a prevádzkovať autoservis, pričom mali v pláne postupne zamestnávateľ ľudí a venovať sa autoopravárenstvu.

Smrť nebohého I. C. zasiahla jeho rodinu a táto sa doposiaľ s úmrtím syna a brata nevie vyrovnať.

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie.
Podľa ods. 2 pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa ods. 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.
Podľa ods. 3 výšku náhrady podľa ods. 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Podľa § 1 ods. 1 Zákona č. 381/2001 Z.z., tento zákon upravuje povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a zriadenie Slovenskej kancelárie poisťovateľov.

Podľa § 4 ods. 1 uvedeného zákona, poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve.
Podľa ods. 2 poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu: a/ škody na zdraví a nákladov pri usmrtení, b/ škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci, c/ účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastupovaním pri uplatňovaní nárokov podľa písm. a/, b/ a d/, ak poisťovateľ nesplnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a/ alebo písm. b/, alebo poisťovateľ

neoprávnene odmietol poskytnúť poistné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poistné plnenie a d/ ušlého zisku.

Podľa § 15 ods. 1 zákona, náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

Podľa § 788 ods. 1 Občianskeho zákonníka, poistnou zmluvou sa poistiteľ zaväzuje poskytnúť v dojednanom rozsahu plnenie, ak nastane náhodná udalosť v zmluve bližšie označená a fyzická alebo právnická osoba, ktorá s poistiteľom poistnú zmluvu uzavrela, je povinná platiť poistné.

Žalobcovia sú aktívne legitimovaní na vedení sporu podľa ustanovení § 11 a § 13 Občianskeho zákonníka, pretože smrťou ich syna a brata došlo k neoprávnenému zásahu do ich osobnostných práv, pretože súčasťou súkromného života je aj rodinný život, ktorý zahŕňa vzťahy medzi blízkymi príbuznými.

Žalovaný v 1. rade je v konaní pasívne legitimovaný preto, lebo škodu spôsobenú žalobcom spôsobil on. Tým, že žalovaný v 1. rade mal so žalovaným v 2. rade uzavretú poistnú zmluvu, o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu, stal sa v konaní pasívne legitimovaným aj žalovaný v 2. rade.

Pri použití eurokonformného výkladu (Smernice EPa Rady 2009/103/ES zo dňa 16. 09. 2009) pojmov „náhrada škody, škoda na zdraví“, v ustanovení § 4 ods. 1, 2, 4 a § 15 ods. 1 Zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a s prihliadnutím k samotnému účelu povinného zmluvného poistenia z hľadiska zodpovednosti za neoprávnený zásah do osobnosti fyzickej osoby vyvolaný prevádzkou motorových vozidiel, sa v rámci náhrady škody odškodňuje aj nemajetková ujma spôsobená pozostalým po obeti dopravnej nehody, za ktorú možno priznať náhradu peňažnou formou podľa § 13 OZ, ktorú v širšom ponímaní treba považovať za škodu na zdraví podľa § 4 ods. 2 písm. a/ Zákona č. 381/2001 Z.z.
Takáto náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch preto spadá do rozsahu povinného zmluvného poistenia.

V § 15 ods. 1 zaviedol Zákon č. 381/2001 Z.z., všeobecný priamy nárok poškodeného na náhradu škody proti poisťovateľovi zodpovednej osoby tak, ako to poznajú obdobné právne úpravy v Európe, preto si poškodený môže vybrať či svoj nárok na náhradu škody uplatní voči škodcovi (poistenému) alebo voči poisťovateľovi alebo voči obom súčasne.

Vzhľadom k tomu, že plnenie na základe poistnej zmluvy musí vykonať žalovaný v 2. rade, súd žalobu proti žalovanému v 1. rade zamietol a na náhradu zaviazal len žalovaného v 2. rade.

Smrť I. C. je vážnym zásahom do života jeho rodičov, žalobcov v 1. a 2. rade a jeho brata žalobcu v 3. rade. Žiadna z morálnych foriem zadosťučinenia nemôže byť postačujúca. Žalobcovia stratili sociálne, morálne a citové puto vytvorené medzi nimi a ich nebohým synom a bratom. S týmto žili v spoločnej domácnosti. Nebohý I. pomáhal rodičom a mal byť ich oporou v starobe. Spolu s bratom mali do budúcna podnikať. Žalobcovia doposiaľ prežívajú pocity úzkosti, smútku a zúfalstva. Sú ochudobnení v citovej sfére, stratili možnosť prejavovať lásku, priazeň, dostávať oporu od nebohého syna a brata. Konaním žalovaného v 1. rade došlo k zásahu do súkromných väzieb medzi žalobcami a ich nebohým príbuzným I., preto vzhľadom na intenzitu zásahu do života žalobcov nepostačuje morálna satisfakcia a je potrebné aj primerané zadosťučinenie v peniazoch.

Povinnosťou súdu bolo prihliadať na závažnosť vzniknutej ujmy, ale aj na okolnosti za ktorých k porušeniu práva došlo.

Žalovaný v 1. rade bol v trestnom konaní odsúdený za prečin usmrtenia, pričom trestnej činnosti sa dopustil tak, že riadil svoje osobné motorové vozidlo neprimeranou rýchlosťou, ktorá prekračovala najvyššiu dovolenú rýchlosť v mieste kde k nehode došlo, nesprávnou technikou jazdy spôsobil šmyk a haváriu, pri ktorej jeho spolujazdec zomrel. Z rozsudku vyplýva, že nebohý I. C. nebol pripútaný bezpečnostným pásom a z celého kontextu spisu vyplýva, že ak by bol bezpečnostným pásom pripútaný, nemuselo k tak závažnému následku ako usmrtenie nebohého dôjsť.

Hoci smrť človeka nemožno vyjadriť v peniazoch, je podľa názoru súdu uplatnený nárok zo strany žalobcov neprimerane vysoký.

Vychádzajúc z obdobných súdených prípadov, ale aj z pomerov v akých sa rodina žalobcov nachádza, je podľa názoru súdu primeranou náhradou pre žalobcov v 1. a 2. rade suma 10.000,- € a v prípade žalovaného v 3. rade suma 5.000,- €, ktoré je povinný zaplatiť žalovaný v 2. rade žalobcom, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Nárok žalobcov nie je podľa názoru súdu premlčaný preto, lebo bol uplatnený v 3-ročnej objektívnej premlčacej lehote od dopravnej nehody (§ 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

Vo zvyšku súd žalobu zamietol.

Žalovaného v 2. rade zaviazal zaplatiť žalobcom náhradu trov konania a právneho zastúpenia podľa § 142 ods. 3 O.s.p., ktorá pozostáva z trov právneho zastúpenia právneho zástupcu žalobcov vo výške 1.391,81 €.
Právny zástupca zastupoval v konaní o ochranu osobnosti s náhradou nemajetkovej ujmy troch žalobcov a vykonal 8 účelných a preukázateľných úkonov právnej služby, za ktoré mu podľa § 9 ods. 1, 2, §10 ods. 1, 8, § 13 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb patrí odmena za jeden úkon právnej služby vo výške 136,94 € (špeciálne ustanovenie cit. vyhlášky v § 10 ods. 8 taxatívne upravuje tarifnú hodnotu veci pri konaniach o ochrane osobnosti, ak sa uplatňuje nemajetková ujma na sumu 2.000,- € bez ohľadu na to, aká výška nemajetkovej ujmy bola súdom priznaná, čo vyplýva aj z výkladu k novele cit. vyhlášky účinnej od 01.06.2009, kedy vyššiu odmenu môže advokát dosiahnuť inými inštitútmi, napr. dohodnutou odmenou, pričom novelou sa malo zabrániť neprimerane vysokým advokátskym odmenám. Zároveň súd uvádza, že aj keď § 142 ods. 3 O.s.p. stanovuje, že základná sadzba tarifnej odmeny sa vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia, ide o všeobecné ustanovenie, ktorého špeciálna úprava pre konanie o ochrane osobnosti spojené s náhradou nemajetkovej ujmy je uvedená v § 10 ods. 8 cit. vyhlášky. Povinnosť postupu súdu pri výpočte odmeny advokáta z výšky priznaného plnenia podľa § 142 ods. 3 O.s.p. sa uplatňuje v tých prípadoch, kedy vyhláška o odmenách a náhradách advokátov nemá špeciálne ustanovenie pre výpočet odmeny pre určitý druh konania. Vzhľadom k tomu je v konaní o ochranu osobnosti, kde je žiadaná nemajetková ujma, potrebné za tarifnú hodnotu veci považovať sumu 2.000,- €, kedy základná sadzba tarifnej odmeny predstavuje 91,29 €. Keďže v konaní ide o zastupovanie troch žalobcov pri spoločných úkonoch, základná sadzba tarifnej odmeny sa podľa § 13 ods. 2 cit. vyhlášky zníži o 50 % - 91,29 €/2 = 45,645 x 3 - zastupovanie troch žalobcov, spolu 136,94 €). Právny zástupca žalobcov vykonal v konaní nasledovné úkony: prevzatie a príprava zastúpenia (§ 13a ods. 1 písm. a/ cit. vyhlášky), podanie žaloby na súd (§ 13a ods. 1 písm. c/ cit. vyhlášky), 5x účasť na pojednávaní na Okresnom súde Považská Bystrica dňa 23.06.2014, 04.08.2014, 25.09.2014, 20.10.2014, 13.11.2014 (§ 13a ods. 1 písm. d/ cit. vyhlášky), 1x písomné vyjadrenie vo veci samej dňa 07.11.2014 (§ 13a ods. 1 písm. c/ cit. vyhlášky), za ktoré mu patrí odmena vo výške 1.095,52 € (8x 136,94 €). Podľa § 16 ods. 3 cit. vyhlášky patrí právnemu zástupcovi žalobcov aj režijný paušál 64,32 € (8x 8,04 €). Podľa § 18 ods. 3 cit. vyhlášky priznal súd trovy právneho zastúpenia 1.159,84 € spolu s 20 % DPH, celkovo 1.391,81 €. Súd nepriznal právnemu zástupcovi žalobcov odmenu za účtované úkony 2x porada s klientom, nakoľko z predložených záznamov o poradách zo dňa 24.06.2014 vyplýva to, že klienti žiadali podrobnejšie vysvetliť priebeh pojednávania, čo však nemožno považovať za účelný úkon, na ktorého náhradu by mal súd zaviazať žalovaného. Pokiaľ zo záznamov vyplýva aj to, že bolo dohodnuté vypočutie svedkov, súd uvádza, že žalobcovia boli od začiatku konania zastúpení právnym zástupcom a vedeli, aké skutočnosti bude v konaní potrebné preukázať, preto svedkov mohli navrhnúť aj priamo pri podaní žaloby. Čo sa týka záznamov o poradách s klientmi zo dňa 26.09.2014, z týchto vyplýva, že právny zástupca oboznámil žalobcov s priebehom pojednávania zo dňa 04.08.2014, kde sa žalobcovia nezúčastnili a došlo k dohode o čiastočnom späťvzatí žaloby. Súd tento úkon nepovažuje za účelný, nakoľko žalobcovia majú právo pojednávania sa zúčastniť, a pokiaľ ide o dohodu o čiastočnom späťvzatí žaloby, táto nie je ničím odôvodnená a bolo len vecou žalobcov, že značne nadnesené sumy, ktoré žiadali ako náhradu nemajetkovej ujmy zobrali v časti o 100.000,- € späť. Ďalej súd nepriznal odmenu za návrh na doplnenie dokazovania zo dňa 08.08.2014, pretože sa nejedná o účelný úkon, za ktorý patrí odmena. Pojednávanie dňa 04.08.2014 súd odročil s tým, že uložil povinnosť právnemu zástupcovi žalobcov, aby v lehote 10 dní oznámil súdu, ktorých svedkov chce vypočuť, a na ktoré okolnosti. Oznámenie štyroch mien svedkov právnym zástupcom na základe uloženej povinnosti súdom, nie je úkonom právnej služby, za ktorý mu patrí odmena. Odmena nepatrí právnemu zástupcovi žalobcov ani za čiastočné späťvzatie žaloby pri

každom zo žalobcov o 100.000,- € z dôvodu neúčelnosti, nakoľko takéto späťvzatie v priebehu konania nebolo ničím opodstatnené.

Žalovaný v 1. rade náhradu trov konania nežiadal, preto súd vyslovil, že mu náhradu trov konania nepriznáva.

V časti o zaplatenie 100.000,- € zobral každý zo žalobcov žalobu v priebehu pojednávania späť a súd podľa § 96 O.s.p. konanie v tejto časti zastavil.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia prostredníctvom Okresného súdu Považská Bystrica na Krajský súd v Trenčíne v troch vyhotoveniach.

Podľa § 42 ods. 3 O.s.p. musí byť z podaného odvolania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že
a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 251 ods. 2 O.s.p. ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.